

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 30 oktober 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 5 juli 2017 van de examencommissie Erasmus School of Social and Behavioural Sciences, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij brief van 19 juli 2017, door het college op 19 juli 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 5 juli 2017, waarbij verweerder afwijzend heeft beslist op het verzoek van appellante tot het aanstellen van andere tweede examinerator. Op 2 augustus 2017 ontving het college het verweerschrift. Appellante heeft bij brief van 10 augustus 2017 gerepliceerd. Verweerder heeft bij brief van 18 augustus 2017 gedupliceerd.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 30 oktober 2017. Appellante is ter zitting verschenen vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door....., lid van de examencommissie ESSBS.

II. Motivering

1. Appellante voert -kort samengevat- aan dat er redenen zijn om te twijfelen aan de beoordelingsobjectiviteit van de tweede examinerator van de scriptie. Appellante licht ter zitting toe dat de tweede examinerator vorig jaar haar scriptiebegeleidster/eerste examinerator was dat maar op haar advies op zoek is gegaan naar een andere scriptiebegeleidster/eerste examinerator. Appellante geeft aan dat zij met verbazing kennis nam van het gegeven dat de tweede examinerator zichzelf als tweede examinerator heeft ingedeeld voor de scriptie van appellante nu de tweede examinerator appellante juist had verzocht een andere scriptiebegeleidster/eerste examinerator te zoeken.

Appellante betoogt dat zij goede redenen heeft te twijfelen aan de beoordelingsobjectiviteit van de tweede examinerator; zo zouden er verschillen zijn in cijferbeoordelingen tussen vakken, toetsonderdelen binnen vakken en studenten. Daarnaast zou er ook verschil zijn in de beoordeling van de scriptieopzet door de scriptiebegeleidster en tweede examinerator en ook een verschil zijn in de beoordeling van de opdracht literatuuroverzicht bij het vak Procederen door de examinerator van het vak en de tweede examinerator. Bovendien zou er sprake zijn van stoeve communicatie in het verleden met de tweede examinerator.

Appellante benadrukt dat de gedetailleerde feedback van de tweede examinerator geen reden is dat zij twijfelt aan haar beoordelingsobjectiviteit. De tweede examinerator zou namelijk als scriptiebegeleider in het verleden uitspraken hebben gedaan die volgens appellante niet objectief van aard zijn. Appellante geeft aan dat juist de tweede examinerator de communicatie als stroef heeft ervaren. Dat de stoeve communicatie niet relevant voor de vraag of de beoordeling correct tot

stand is gekomen en dat doorslaggevend dient te zijn dat de procedure op juiste wijze is doorlopen betwist appellante. Appellante betoogt dat stoeve communicatie wel degelijk van invloed kan zijn op de kwaliteit van het beoordelingstraject. Appellante licht ter zitting toe dat zij de feedback zorgvuldig heeft verwerkt maar niet het vertrouwen heeft in de beoordelingsobjectiviteit van de tweede examinerator bij het beoordelen hiervan.

Appellante verzoekt ter zitting om een andere objectieve tweede examinerator en compensatie voor onnodige studievertraging.

2. Verweerder betoogt -kort samengevat- dat er geen enkele reden is om aan de objectiviteit van de beoordeling door de tweede examinerator te twijfelen. Verweerder is van mening dat de procedure voor de beoordeling door de tweede examinerator is gevolgd en dat de beoordeling en gedetailleerde feedback zeer zorgvuldig tot stand is gekomen. Dit wordt ondersteund door het ingevulde beoordelingsformulier waarin de tweede examinerator duidelijk heeft gemaakt waar de beoordeling inhoudelijk op is gestoeld.

Verweerder licht toe dat het niet ongebruikelijk is dat cijfers tussen vakken en studenten uiteenlopen omdat de verschillende vakken verschillende leerdoelen behelzen. Verweerder voert aan dat de scriptieopzet is beoordeeld door twee onafhankelijke beoordeelaars zodat juist verschillende oordelen over de kwaliteit van het scriptieopzet tot stand kan komen. Daarbij is niet de uitkomst van de beoordeling maar de manier waarop de beoordeling tot stand is gekomen bepalend. Dat de beoordeling van de tweede examinerator negatiever is dan die van de scriptiebegeleider kan volgens verweerder niet tot de conclusie leiden dat het hoogte cijfer objectief tot stand is gekomen. Verweerder merkt in dit verband op dat de scriptiebegeleider heeft ingestemd met de onvoldoende en dat zij daarnaast heeft aangegeven dat zij wellicht lichtvaardig tot een oordeel is gekomen. Desgevraagd geeft verweerder aan dat er andere docenten examineratoren beschikbaar waren die eventueel als tweede examinerator hadden kunnen optreden.

Verweerder betwist dat de stoeve communicatie in het verleden van invloed is geweest op de kwaliteit van de beoordeling van het scriptievoorstel omdat het gesprek tussen appellante en de tweede examinerator over de communicatie juist wijst op een open reflectie over het geven van feedback tussen de tweede examinerator en appellante. Verweerder acht dit daarnaast ook niet relevant voor de vraag of de beoordeling correct tot stand is gekomen.

Verweerder is van mening dat zij niet anders kan dan concluderen dat de beoordelingsprocedure accuraat is gevolgd en inhoudelijk goede invulling gekregen heeft.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten het verzoek van appellante om een andere tweede examinerator aan te stellen af te wijzen.

Het college is het met appellante eens dat de beoordelingsobjectiviteit meer behelst dan de maatstaf of de beoordelingsprocedure op juiste wijze is doorlopen. Het college is van oordeel dat appellante voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat vanwege de door de tweede examinerator gedane uitingen, de schijn kan zijn gewekt dat de beoordeling niet volstrekt objectief tot stand is gekomen, temeer nu het scriptievoorstel wel door de eerste examinerator voldoende is beoordeeld en dat de tweede examinerator zichzelf heeft ingedeeld als tweede examinerator. Om alle schijn van subjectiviteit te voorkomen acht het college het verzoek van appellante

om een volstrekt objectieve tweede examiner toe te wijzen zonder zicht op de historie tussen appellante en de tweede examiner derhalve niet onredelijk.

Het college wijst het verzoek tot compensatie van de geleden schade als gevolg van studievertraging af nu niet feitelijk onderbouwd is waar de schade uit bestaat en het college niet vooruit kan lopen op de beoordeling van het scriptie(voorstel) van appellante.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond ten aanzien van het verzoek tot het aanstellen van een andere tweede examiner, vernietigt het bestreden besluit van 5 juli 2017 en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuw besluit te nemen. Het college verklaart het beroep ongegrond ten aanzien van het verzoek tot compensatie van de geleden schade.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.